

Kasketten ovenpaa. Saa satte han sig paa en Stol ved hendes Seng.

„Jørgen er nok taget til Staden.“

Ja, han maatte da ind til Doktoren med Pigen, som skulde have en bolden Finger snittet. Og saa vilde han med det samme snakke til ham om sit Bryst. Han var saa plaget i denne Tid.

Saa var Oleane altsaa alene hjemme — tænkte Mads Vestrup i ny Uro og mindedes Dueflokkens Advarsel.

„Ja, lad os saa bede sammen, Mette!“

Et Kvarterstid efter, da han havde sluttet Andagten med at synge en Salme for den Gamle, kom Oleane ind og hilste paa ham med et kraftigt Haandtryk. Hun var ikke alene stor af Skikkelse som en Mand; der var ogsaa en karleagtig Raskhed over alle hendes Bevægelser.

Hun satte sig paa Hug foran Kakkelovnen for at stikke et Par Tørv til Ilden. Som en Jættekvinde sad hun der i Skæret fra de sammenragede Gløder og hvilede Armene paa de stærke Laar, der svulmede under Kjolen. Bagefter rystede hun sine Skørter med et mægtigt Spektakel, tog et Strikketøj og satte sig hen paa Bænken under Vinduet, idet hun skødesløst kastede det ene Ben over det andet, saa en mørkerød Strømpe saaes næsten op til Knæet.

Mads Vestrup vendte Ansigtet den anden Vej; men han kunde hele Tiden mærke de frittende Øjekast, hun sendte ham over sine Strikkepinde. Derfor maatte han idelig have sit Lommetørklæde frem og tørre Sveden af Pan-